

SGR

T.a.v. Bestuur
Admiraliteitskade 73
3063 ED Rotterdam

Betreft: Aanvraag financiering voucherfonds

Mijne dames en heren,

Naar aanleiding van de berichtgeving gisteren, dat de Europese Commissie goedkeuring heeft verleend aan de Nederlandse Staat om het voucherfonds op te zetten, staan alle seinen op groen om vouchers te kunnen gaan uitbetalen aan klanten en een beroep te kunnen doen op het voucherfonds.

Hoewel de precieze voorwaarden nog niet bekend zijn, wil D-rt graag zo snel mogelijk duidelijkheid hebben of zij nu wel of niet in aanmerking komt voor financiering onder het Voucherfonds. Dat hangt nauw samen met het feit dat TUI en Corendon beiden de agentuurovereenkomst met D-rt hebben opgeschort, omdat zij zich zorgen maken of D-rt wel aan haar verplichtingen jegens klanten kan voldoen. Hierdoor geraakt D-rt echter in een catch-22 want zonder de agentuur van Corendon en TUI heeft D-rt geen business case voor financiering bij het voucherfonds (zij haalt meer dan 30% van haar omzet van deze twee touroperators) en zonder (voucherfonds)financiering zijn Corendon en TUI niet bereid om de schorsing van de agentuur ongedaan te maken.

Door de sales stop en de publiciteit die de touroperators daar aan hebben gegeven, verkeert D-rt nu in extreem zwaar weer. Zij heeft behoefte aan duidelijkheid. In deze brief vragen wij dan ook dringend aan SGR om die duidelijkheid te verschaffen.

D-rt komt in aanmerking voor financiering van door haar aan klanten verstrekte vouchers

¹ Technisch gezien zal het Corendon en TUI niet uitmaken wie D-rt financiert, maar D-rt is niet in staat om uit de gewone markt 100% financiering op te halen voor de terugbetaling van de vouchers – zij is net als vele andere marktpartijen aangewezen op het voucherfonds.

Bijgaand sturen wij SGR het businessplan van D-rt, dat enkele weken geleden was opgesteld door de aanvraag voor het voucherfonds. Uit dit businessplan blijkt dat als D-rt de door haar gevraagde financiering van 80% van de door haar uitgegeven SGR-gegarandeerde vouchers ontvangt (deels direct, deels via de touroperators in die gevallen waar een zgn kluisvoucher van de touroperator bestaat), zij in staat is alle vouchers aan klanten terug te betalen. Vervolgens is D-rt in staat om de lening die door het voucherfonds wordt verschaft, binnen de gegeven looptijd terug te betalen (inclusief rente), zo volgt uit het businessplan. Dit is ook hoe D-rt al die tijd heeft gerekend: daar waar zij vouchers heeft uitgegeven zonder kluisvoucher, heeft zij steeds rekening gehouden in haar cash planning dat zij deze voucher uiteindelijk uit eigen middelen zou betalen (door terugbetaling op de lening van het voucherfonds). Zoals blijkt uit het businessplan is D-rt zelfs in staat om de hele voucher steeds 100% voor te financieren (totdat touroperator de kluisvoucher en SGR de lening ter beschikking stellen), ook al wijkt die volgorde af van wat gebruikelijk zou zijn in de geldstroom touroperator-doorverkoper-klant.

Ook aan de overige voor haar bekende voorwaarden voldoet D-rt (zoals de voorwaarde dat zij eind 2019 niet in zwaar weer verkeerde en de overige 20% op andere wijze (te weten uit eigen middelen) financiert).

Enige opmerking bij dit businessplan is dat dit businessplan is opgesteld voordat de overheid bekend maakte dat tijdens de meivakantie buitenland-reizen niet kunnen worden gemaakt. Dat heeft een zekere impact op de business case en wij werken momenteel aan een aanpassing om dit te verwerken. Vooralsnog verwachten wij ook na die aanpassing een sluitend plan te kunnen presenteren, temeer nu wij in de planning steeds hebben gekeken naar boekingsdatum en niet naar vertrekdatum dus de impact van de mededeling is in die zin beperkt. Ook verwachten wij dat de consument de 'gemiste' meivakantie later in het jaar zal inhalen, zodat de tegenvaller dit voorjaar verderop in het jaar zal worden gecompenseerd (en die reizen zullen naar verwachting relatief vroeg worden geboekt).

Wij nemen overigens aan dat door de steeds wijzigende situatie met betrekking tot overheidsmaatregelen, voor alle deelnemers zal gelden dat het businessplan aan constante veranderingen onderhevig is. D-rt vormt hier geen uitzondering.

0-vouchers moeten worden gefinancierd

Het standpunt van D-rt omtrent de 0-vouchers is SGR bekend. D-rt handhaaft dat standpunt. Los van de al bekende argumenten ziet D-rt zich hierin onder andere gesterkt doordat de Staat bevestigd heeft dat het voucherfonds bedoeld is om vouchers te financieren die aan de consument zijn uitgegeven. Ook de berichten uit Brussel duiden erop dat er geen onderscheid gemaakt wordt, wie de voucher heeft uitgegeven. Dat D-rt vouchers heeft uitgegeven aan consumenten is hier onmiskenbaar het geval. Dat zij uitsluitend financiering zoekt om die vouchers te kunnen terugbetalen, is ook een feit.

Bovendien stroken de uitspraken van SGR tijdens het kort geding niet met de werkelijkheid en zijn tegenstrijdig met haar eigen stellingen buiten de rechtszaal, zodat SGR hier de

voorzieningenrechter op het verkeerde been heeft gezet (en mogelijk ook EZK). SGR stelde (pleitnota onder 2.1 en 2.2):

"Het voorgenomen voucherfonds (...) zal namelijk uitsluitend staatsfinanciering bieden voor pakketreizen. Dat is de reden dat doorverkopers uitsluitend staatsfinanciering zullen kunnen krijgen voor zover zij aanvullende diensten hebben geleverd, omdat uitsluitend die aanvullende diensten onderdeel uitmaken van de pakketreis. Zij zullen geen staatsfinanciering kunnen krijgen voor de door hun doorverkochte pakketreis die wordt uitgevoerd door een reisorganisator, noch voor de winstmarge die zij daarbovenop leggen." Verderop stelt SGR (3.4): *"De garantie strekt voor wat betreft de doorverkoper dan niet verder dan de door haar aan de pakketreis toegevoegde dienst."*

Wat SGR hier in de rechtbank heeft gezegd, is gewoon niet waar. SGR zelf geeft nota bene op haar website aan dat zij wel degelijk de marge van de doorverkoper financiert. Sterker nog, dat is het enige dat SGR bereid is te financieren (waar het de functie van doorverkoper betreft). De voorbeelden op haar eigen website van de 1000, waarvan 300 de marge is van de doorverkoper, spreken voor zich: SGR is bereid daarvan 80% te financieren.

Ook de suggestie van SGR in de pers, dat het voucherfonds niet bedoeld is voor verliesfinanciering snijdt geen hout: het voucherfonds doet exact dat: het (her)financiert de verliezen die de branche het afgelopen jaar heeft geleden en die de consument het afgelopen jaar heeft gefinancierd door een voucher te accepteren. Alle deelnemers die een beroep moeten doen op het voucherfonds (ook en vooral de touroperators) moeten dat doen, juist omdat zij dat geld van de consument niet meer hebben en (dus) hebben uitgegeven aan hun (verlieslatende) bedrijfsvoering.

Belangrijker nog is dat

- i. alle partijen bekend waren met het feit dat retailers geld niet steeds hebben doorbetaald aan touroperators nadat de reizen al waren geannuleerd 10.2.e heeft zelf als 10.2.e van D-rt aan de touroperators bericht per email dat hij niet meer zou doorbetalen) – het huidige bestuur van D-rt is destijds nota bene met dit fait accompli geconfronteerd (in dat stadium was het al zeer zeker niet meer mogelijk dit terug te draaien), terwijl de CEO van destijds nu als programmadirecteur van het voucherfonds de financiering zou weigeren die nodig is door zijn eigen handelen;
- ii. dat zonder het uitgeven van vouchers (ook 0-vouchers) D-rt en diverse andere partijen het afgelopen jaar helemaal niet hadden kunnen overleven en dus de schade reed dan en definitief was ingetreden; en
- iii. juist dankzij het uitgeven van de vouchers en het overigens zeer zorgvuldig omgaan met cash (en onder andere heel veel andere kosten te besparen), heeft D-rt deze crisis tot nu toe kunnen overleven én heeft zij een businessplan waarmee zij alle vouchers plus rente kan terugbetalen.

Kortom: er is geen goede reden te bedenken waarom de 0-vouchers niet gefinancierd zouden worden, maar er zijn wel een boel redenen te bedenken waarom SGR er veel belang bij heeft wel financiering te verstrekken:

- zonder financiering van de 0-vouchers zal D-rt niet kunnen overleven. Dat betekent dat SGR door consumenten aangesproken kan en zal worden voor alle vouchers die D-rt als reisorganisator heeft uitgegeven, alsmede voor alle aanvullende diensten. De zogenaamde risicodragende omzet komt dan dus in volle omvang voor rekening van SGR – het gaat hier om een bedrag van [meer dan EUR 5 miljoen]. Er is voor de goede orde geen enkele discussie over het feit dat D-rt die vouchers mocht uitgeven;
- Voor vouchers die D-rt als doorverkoper heeft uitgegeven, zal in eerste instantie de reisorganisator de consument moeten vergoeden. Het is echter niet ondenkbaar dat bepaalde touroperators door het wegvallen van D-rt zelf in de problemen komen (los van de vouchers zijn zeker kleinere spelers in grote mate afhankelijk van D-rt). Als die touroperators failliet gaan, komt ook die schade voor rekening van SGR;
- Naast de schade die SGR lijdt, zullen de diverse touroperators een schade van vele miljoenen lijden als zij inderdaad de consument moeten betalen, terwijl zij zelf nooit geld ontvangen hebben van D-rt. Dat is enorm wrang en voelt volkomen onrechtvaardig. D-rt wil haar verantwoordelijkheid nemen en de door haar uitgegeven vouchers zelf terugbetalen en de lening zelf terugverdienen. Maar als D-rt die mogelijkheid niet krijgt, zal deze miljoenenschade absoluut intreden. Wat D-rt betreft is dat dan toch echt iets wat niet zozeer D-rt te verwijten valt, maar de partijen die verhinderen dat D-rt toegang krijgt tot het voucherfonds.
- Naast de financiële schade voor de reisbranche zal ook het vertrouwen in de branche een grote deuk oplopen én moet de consument, die al een jaar op zijn geld wacht, nóg langer wachten. Daar zitten ook schrijnende gevallen tussen, waarvan D-rt het onverantwoord vindt dat deze mensen de dupe worden van het feit dat binnen de reisbranche men het niet eens kan worden, hoe de financieringsstromen moeten lopen.

TUI en Corendon

Als gezegd is D-rt naast financiering vanuit het voucherfonds ook afhankelijk van hoe TUI en Corendon zich gaan opstellen. D-rt zal dan ook (nogmaals) een dringend beroep op beide partijen doen om de agentuur weer voort te zetten. Ook zal D-rt hen nog een keer wijzen op het financiële risico dat zij zelf lopen als zij hun positie handhaven. Maar TUI en Corendon zijn daartoe natuurlijk alleen bereid, als D-rt haar financiering op orde heeft, want anders blijft voor TUI en Corendon alsnog het risico bestaan van de 0-vouchers. Kortom: alleen als SGR haar standpunt omtrent 0-vouchers herziert, zullen Corendon en TUI bereid zijn om hun standpunt te heroverwegen. D-rt heeft overigens geen enkele reden om aan te nemen dat zij dat niet zouden doen, want voordat SGR de 0-vouchers weigerde te financieren, was er geen enkel probleem met TUI en Corendon, terwijl deze partijen als gezegd wisten dat D-rt klantgelden onder zich had.

Conclusie

D-rt doet een beroep op het voucherfonds en levert hiervoor de gevraagde stukken aan. D-rt voldoet (in haar ogen) aan de eisen die worden gesteld door het voucherfonds. Zij vraagt echter nadrukkelijk óók om financiering van 0-vouchers. Graag ontvangt D-rt op kortst mogelijke termijn een definitief standpunt van SGR over de financiering van 0-vouchers. Ten eerste heeft D-rt belang bij eens spoedige positieve reactie omdat dan met TUI en Corendon aan een oplossing kan worden gewerkt (en onder meer het kort geding van TUI kan worden voorkomen, waarvan de publiciteit nu al enorm schadelijk is voor de branche als geheel). Ten tweede heeft D-rt belang bij een spoedige reactie omdat als die reactie negatief is, D-rt niet (veel) langer in staat zal zijn om haar schuldeisers te betalen. Een faillissement is dan (naar alle waarschijnlijkheid) onvermijdelijk.

Graag vernemen wij dan ook uiterlijk donderdagmiddag 1 april om 16.00u van u.

Mocht u in de tussentijd willen overleggen, dan ben ik hiervoor uiteraard beschikbaar.

Met vriendelijke groet,

10.2.e